

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

Secvndv[m] Axioma De sacra sacerdotij defensione co[n]tra Lutheru[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

CONGRESSVS SECUNDVS

Petrus quoq; prima Petri quinto sic scribit. Aduersarius ue
ster diabolus tanq; leo rugiēs obambulat quārēs quē deuore^t
Apoca. 12 Is(ut in Apocalypsi traditur)uniuersum orbem seducit. Sed
& seruator noster Christus in Euangelio Marci testaf Satana
nam oblistere, quo minus diuini uerbi semen in multorū cor
dibus radicem agat. Quum(inquit)audierint, confessim ue
nit Satanas, & aufert sermonem qui seminatus est in cordibus
Lucæ. 8 eorū. Et apud Lucam insuper ait Simon Petro. Ecce Satanas
expetiuit uos, ut cibraret sicut triticum. Quod si communis hu
mani generis aduersarius ita sanctis illis apostolis insidiatus fu
isset, quid de reliquo populo sperandum est? Quis itaq; non
uidet per necessariam esse uigilem pastorū curam, quo popu
lus excitetur, ut ab illius sibi caueat assultibus?

VII.

Sextum est pestifera falsorum magistrorum dogmata.
Ab eiusmodi C H R I S T V S nos cauere iubet, Matth. se
xto. Cauete uobis(inquit)a spseudoprophetis qui ueniunt ad
uos in uestitu ouium, intrinsecus autē sunt lupi rapaces. De
quibus &. 14. Matthæ. dicit, quod seducent multos. Ab illis, &
Romanos olim abductos Paulus ad rectam fidei normam re
ducit. Corinthios item ab illis monet sibi cauendos esse. Ga
lathas identidem coarguit, quod ab illis erant fascinati. Philippé
ses insuper & Colloſſenses atq; alios multis hortatur uerbis,
I. Tim. I. ut ab illis declinent, Apud Timotheū affirmat, Hymenæū
& Philætū circa fidem aberrasse, quorundamque subuertisse fi
Acto. 22 dem. Sed & in actis, Ephesiorum episcopos excitat ad uigi
landum aduersum illos. Attendite(inquit)uobis & cūcto gre
gi, in quo uos spiritus sanctus posuit episcopos, ad regendum
ecclesiam dei, quam acquisiuit sanguine suo. Ego enim noui
hoc, quod ingressuri sint post deceſſum meum lupi graues in uos
non parcentes gregi. Et ex uobis ipsis orientur uiri loquentes
Conclusio peruersa, ut abducant discipulos post se. Palam est igitur, ob
hæc sex incommoda, quæ iam diximus pastores & doctores
gregi C H R I S T I A N O quamdiu sumus hic a domino
peregrinaturi plurimum necessarios esse. Sed hactenus pro
axiomate primo sit dictum.

SECUNDVN AXIOMA

De sacra sacerdotij defensione cōtra Lutherū.

X

¶ Christus ipse dum hic in terris esset, pastores quosdam instituit, qui suarum ouium curā ageant, eosq; pascerent, regerent, & docerent

EFER T Lucas cap. 6. Christū, posteaquā nō
item integrā precatus fuisse patrem, quum dies
factus esset, uocasse discipulos suos, & ex ipsis ele-
gisse duodecim, quos & apostolos nominauit. Hic
aduerte lector quanta præparatione & studio Christus hos
apostolos delegerit, quū ante uoluisset in preicatione iugi per
noctare, q̄ eos in id muneris cooptasset.

VIII.

Marcus uero capite tertio de his ita tradidit. Et ascendit Ie-
sus in montem, & uocat ad se quos uoluit ipse, & uenerunt ad
eum. Et fecit duodecim, ut essent secum, & ut emitteret eos
ad prædicandum. Videre igitur ex his licet, apostolos istos
magna diligentia fuisse delectos & institutos, eisq; officium
præcellentius & potestatem ampliorem fuisse commissam, q̄
cæteris Christi discipulis, id quod etiam axiomate quarto ple-
nius ostendemus.

¶ Porro Matthæus cap. decimo quū enumerasset duode-
cim apostolos, illico subdit, hos numero duodecim emisit Ie-
sus quibus præceperat, dicens. In uiam gentiū ne abieritis, &
in ciuitatem Samaritanorum ne ingrediamini, sed ite potius
ad oues perditas domus Israel. Profecti autem prædicate
dientes. Appropinquauit regnum cœlorum. Ecce curā his
commisit ouium domus Israel, quas & doceri uoluit ab illis.

IX

Iohannes autem & ipse capite sexto, memorat Christum
ad hos dixisse, Nonne ego uos duodecim elegi? Et rursum ca-
pote. 15. Non uos me elegisti, sed ego elegi uos, & constitui
uos, ut eatis & fructum afferatis, & fructus uester maneat. At
quem precor fructum intelligit magis, q̄ salutem animarum
pro qbus pascēdis, regēdis, docēdis, eosdē ap̄los instituit? Ne
q̄ solū Iudeoꝝ eis curā credidit, ueruetiā haud multo post &
gētiū. Nā quū esset ccelos cōcensurus, mādauit eis, quatenus Matth. 28
in orbem uniuersum profecti, docerent etiam oēs gentes quē Iohan. 21
admodū & Matthæus & Marc⁹ testant. Petruꝝ yō peculiariꝝ

CONGRESSVS SECUNDVS,

Iohan. 21.

quū eū tertio rogasset si se diligeret, ouium suarum instituit p^o
storē maximū. Sic eīm Iohannes postremo capite refert. Quū
(inquit) prandissent, dicit Simoni Petro Iesus. Simon Iohann^s
nis diligis me plus his. Dicit ei, Etiā dñe, tu scis q^o amē te. Di-
cit ei, Pasce agnos meos. Dicit ei rursus, Simon Iohannis
diligis me. Ait illi, Etiā dñe, tu scis q^o amem te. Dicite ei, Re-
ge oves meas. Dicit ei tertio, Simon Iohannis amas me. Dixit
q^o ei, Dñe tu om̄ia nosti, tu scis q^o amem te. Dicit ei Iesus, Pas-
ce oves meas. Dilucidū est ergo Christū hos duodecim pasto-
res instituisse, qui sui gregis curā agerent, neq^z docerent solū,
uerūciā regerent, & quū opus esset, corrigeret. Alioqui nec
Paulus usus interim fuisset correctionis uirga, neq^z Tito quē
Cretensibus præfecit, mādasset, ut quæ deessent pergeret cor-
rigere. Huius (inquit) rei gratia reliqui te in Creta, ut quæ de-
sunt pergas corrigere.

Tit. 1.
X

¶ Præter ap̄los aut̄ fuerunt & septuagintaduo discipuli p̄
dñm Iesum designati, quēadmodū scribit Lucas. Et hi ex reli-
qua discipulo^z turba selecti fuerant, quibus & magna p̄cæ-
teris authoritas conferebāt. Nā & illis iussum fuerat, ut sanar-
rent infirmos, & ut in messe dominica laborarent, binique &
bini missi fuerāt in omnē ciuitatē & locū, quo fuerat Christus
iturus. Porro ciuitati quæ nō receperit eos cōminabat Chri-
stus, ut cū Sodomitis in die tremendo remissius ageret, q^o cum
illis. Qui uero spreuerit eos, perinde sibi futur^z, atq^z si Christū
spreuisset, & qui audierit, ueluti si Christū audisset. Sed & po-
testas eis super dæmonia, superq^z serpentes & scorpiones, &
deniq^z super omnē uirtutē inimici fuerat collata. Hæc scribit
Lucas cap. Jo. Ex quibus apertū est, & istis fuisse traditā docē-
di potestatē simul & curam aliquam gregis, licet non parem
cum apostolis duodecim. Perspicuū igit̄ ex his esse potest, duo
decim ap̄los, a septuaginta discipulis, hosq^z pariter, a reliqua
discipulo^z turba, magno distasse interuallo. Necq^z putādū est
uoluisse Christū, hanc inter suos ordinū uarietatē pro tēpore
illo dūtaxat fieri, sed plane duraturā instituit, q^o diu in terris es-
set ecclesia militatura, uti mox apertius dicturi sum^z. Interea
cuius manifestū esse potest, nō abs re maiores nostros curasse

Ap̄li & discip-
uli differunt

Ratio uarieta-
ts ordinum

quatenus hæc uarietas in ecclesia perpetuaret, nimis ut eēnt quidā qui referrent ap̄los, alijs qui formā septuaginta discipulo rū exprimerent. Necq; istud absq; sacri spūs instinctu fecisse credunt, & maxime quū exēplar eius rei tā eidens ante fuisse set eis a Christo traditū. Nec opinor quenq; esse tā hæreticum ut neget illā uarietatē a Christo fuisse institutā. Quod si fateatur, cōsequens est ut cōcedat illos gradus nequaq; singulis de plebe cōuenire, sed in eisdē gradibus instituti quosdā oportet per eos, quibus hæc authoritas cōmissa est, de qua re mox plura dicemus. Liquest insuper nec absurdū esse, quod per eos dē maiores nostros traditū est, ut qui successerint apostolis, & primū in ecclesia gradū tenuerint episcopi uocent, atq; maiores sacerdotes. Alij uero qui secundi gradus, hoc est, septuaginta discipulorū formā tenent, minores sacerdotes & presbyteri dicantur. De qua re quoq; pluribus infra dicendum erit. Sed hæc pro axiomate secundo sufficient.

TERTIVM AXIOMA.

Congruū est ut qui ad hunc modū pastores Christiano gregi constituti sunt, hi præ cæteris dono gratiæ copiosiori perfundantur.

NON potest quisq; de huius axiomatis ueritate dubitare, qui creaturæ ordinē in uniuerso contemplantur. Nā illī cernere licet quē in modū corpora superiora, quibus uelut organis quibusdā inferiora Cœlestiū in ira moderat̄ deus, pluribus exornant̄ donis q̄ inferiora. Nam fluentia perpetuā dei fuerat institutū, ut hæc inferiora quæ prona ad interritū erant, & corruptioni obnoxia, perpetuarent̄, ideo uoluit ut essent quedā sublimiora corpora magis durabilia, quæ suis ministeriis & influentijs continuā in illis perpetuarent generationē & uitā. Quibus & ob eū finē eximias uirtutes tribuit, nimirū lucendi, & illuminandi, calefaciendi, humectandi, uiuificandi, tonandijs & choruscandi. Neq; dissimiliter in ecclesiis orbis ē, sia fieri cōueniebat, quē quasi spiritualis quidā orbis est, & cœlos ac terrā in se modo spirituali cōpletebitur. Propter quod et psalmo. 18. David spiritu præuidens futurę ecclesię statum & ordinē, ap̄los ac cæteros dei ministros in ecclesia cœlis cōpa-

C 3